Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin. Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

►B **KOMISSION ASETUS (ETY) N:o 120/89,**

annettu 19 päivänä tammikuuta 1989,

maataloustuotteiden vientimaksujen soveltamista koskevista yhteisistä yksityiskohtaisista säännöistä

(EYVL L 16, 20.1.1989, s. 19)

sellaisena kuin se on muutettuna seuraavilla:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►M1	Komission asetus (ETY) N:o 1431/93, annettu 10 päivänä kesäkuuta 1993	L 140	27	11.6.1993
►M2	Komission asetus (EY) N:o 2194/96, annettu 15 päivänä marraskuuta 1996	L 293	3	16.11.1996
►M3	Komission asetus (EY) N:o 910/2004, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2004	L 163	63	30.4.2004
►M4	Komission asetus (EY) N:o 1847/2006, annettu 13 päivänä joulukuuta 2006	L 355	21	15.12.2006
►M5	Komission asetus (EU) N:o 519/2013, annettu 21 päivänä helmikuuta 2013	L 158	74	10.6.2013

Huom. Tämä konsolidoitu versio viittaa Euroopan laskentayksikköön ja/tai ecuun. Nämä viittaukset tulee ymmärtää 1 päivästä tammikuuta 1999 lähtien viittauksena euroon — neuvoston asetus (ETY) N:o 3308/80 (EYVL L 345, 20.12.1980, s. 1) ja neuvoston asetus (EY) N:o 1103/97 (EYVL L 162, 19.6.1997, s. 1).

▼B

KOMISSION ASETUS (ETY) N:o 120/89,

annettu 19 päivänä tammikuuta 1989,

maataloustuotteiden vientimaksujen soveltamista koskevista yhteisistä yksityiskohtaisista säännöistä

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon rasva-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 22 päivänä syyskuuta 1966 annetun neuvoston asetuksen N:o 136/66/ETY ([1]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 2210/88 ([2]), ja erityisesti sen 19 artiklan 3 kohdan ja 20 artiklan 3 kohdan,

ottaa huomioon maito- ja maitotuotealan yhteisestä markkinajärjestelystä 27 päivänä kesäkuuta 1968 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 804/68 ([3]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 1109/88 ([4]), ja erityisesti sen 13 artiklan 3 kohdan,

ottaa huomioon maito- ja maitotuotealalla sovellettavista yleisistä säännöistä hankintavaikeuksien ilmetessä 12 päivänä lokakuuta 1971 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2180/71 ([5]) ja erityisesti sen 2 artiklan 1 kohdan,

ottaa huomioon vientimaksun kantamisesta sokerin hankintavaikeuksien vuoksi tietyiltä lisättyä sokeria sisältäviltä vilja-, riisi- ja maitopohjaisilta tuotteilta 25 päivänä kesäkuuta 1974 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1603/74 ([6]) ja erityisesti sen 1 artiklan 3 kohdan,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 29 päivänä lokakuuta 1975 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2727/75 ([7]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 2221/88 ([8]), ja erityisesti sen 12 artiklan 2 kohdan,

ottaa huomioon vilja- ja riisialan tuotantotuista 29 päivänä lokakuuta 1975 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2742/75 ([9]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 1009/86 ([10]), ja erityisesti sen 8 artiklan a kohdan,

ottaa huomioon häiriöiden ilmetessä vilja-alalla sovellettavista yleisistä säännöistä 29 päivänä lokakuuta 1975 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2747/75 ([11]), sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (ETY) N:o 2560/77 ([12]), ja erityisesti sen 4 artiklan 1 kohdan,

([1]) EYVL N:o 172, 30.9.1966, s. 3025/66
([2]) EYVL N:o L 197, 26.7.1988, s. 1
([3]) EYVL N:o L 148, 28.6.1968, s. 13
([4]) EYVL N:o L 110, 29.4.1988, s. 27
([5]) EYVL N:o L 231, 14.10.1971, s. 1
([6]) EYVL N:o L 172, 27.6.1974, s. 9
([7]) EYVL N:o L 281, 1.11.1975, s. 1
([8]) EYVL N:o L 197, 26.7.1988, s. 16
([9]) EYVL N:o L 281, 1.11.1975, s. 57
([10]) EYVL N:o L 94, 9.4.1986, s. 6
([11]) EYVL N:o L 281, 1.11.1975, s. 82
([12]) EYVL N:o L 303, 28.11.1977, s. 1

▼B

ottaa huomioon riisin yhteisestä markkinajärjestelystä 21 päivänä kesäkuuta 1976 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1418/76 ([1]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 2229/88 ([2]), ja erityisesti sen 10 artiklan 2 kohdan,

ottaa huomioon häiriöiden ilmetessä riisialalla sovellettavista yleisistä säännöistä 21 päivänä kesäkuuta 1976 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1432/76 ([3]) ja erityisesti sen 4 artiklan 1 kohdan,

ottaa huomioon hedelmä- ja vihannesjalostealan yhteisestä markkinajärjestelystä 24 päivänä helmikuuta 1986 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 426/86 ([4]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 2247/88 ([5]),

ottaa huomioon vientimaksun kantamisesta sokerin saantivaikeuksien vuoksi tietyistä lisättyä sokeria sisältävistä hedelmä- ja vihannesjalosteista 14 päivänä maaliskuuta 1977 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 520/77 ([6]) ja erityisesti sen 1 artiklan 4 kohdan,

ottaa huomioon sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1981 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1785/81 ([7]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 2306/88 ([8]), ja erityisesti sen 13 artiklan 2 kohdan ja 18 artiklan 4 ja 5 kohdan,

ottaa huomioon oliiviöljyn vientiin sovellettavista tuista ja maksuista 26 päivänä toukokuuta 1986 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1650/86 ([9]) ja erityisesti sen 6 artiklan,

sekä katsoo, että

komission asetuksessa (ETY) N:o 645/75 ([10]) sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 3677/86 ([11]), annetaan yhteiset yksityiskohtaiset säännöt maataloustuotteiden vientimaksujen soveltamisesta; saatu kokemus on osoittanut, että kyseiseen asetukseen on syytä liittää uusia säännöksiä; selkeyden ja hallinnollisen tehokkuuden vuoksi asiassa sovellettava sääntely olisi laadittava uudelleen,

vientimaksut ovat osa vientitulleja, sellaisena kuin ne on määritelty erityisesti tullivelasta 13 päivänä heinäkuuta 1987 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2144/87 ([12]), sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (ETY) N:o 4108/88 ([13]), 1 artiklan 2 kohdan e alakohdassa,

vientimaksua ei saisi soveltaa vientiin, joka tapahtuu ennakolta vahvistetun tai tarjouskilpailulla määritetyn tuen sisältävän todistuksen perusteella,

tietyt toimet eivät ole taloudellisesti merkittäviä tai ne koskevat hyvin pieniä määriä; vaikuttaa mahdolliselta vapauttaa kyseiset toimet vientimaksun kantamisesta,

([1]) EYVL N:o L 166, 25.6.1976, s. 1
([2]) EYVL N:o L 197, 26.7.1988, s. 27
([3]) EYVL N:o L 166, 25.6.1976, s. 39
([4]) EYVL N:o L 49, 27.2.1986, s. 1
([5]) EYVL N:o L 198, 26.7.1988, s. 21
([6]) EYVL N:o L 73, 21.3.1977, 26
([7]) EYVL N:o L 177, 1.7.1981, s. 4
([8]) EYVL N:o L 201, 27.7.1988, s. 65
([9]) EYVL N:o L 145, 30.5.1986, s. 8
([10]) EYVL N:o L 67, 14.3.1975, s. 16,
([11]) EYVL N:o L 351, 12.12.1986, s. 1
([12]) EYVL N:o L 201, 22.7.1987, s. 15
([13]) EYVL N:o L 361, 29.12.1988, s. 2

▼B

olisi tarkennettava toisaalta sovellettavan vientimaksun määrittämisessä huomioon otettava päivä ja toisaalta vientimaksun kantava jäsenvaltio,

keinottelun välttämiseksi olisi toteutettava toimenpiteitä, joilla varmistetaan, että tuotteet, joiden vienti-ilmoitus on hyväksytty, viedään yhteisön tullialueelta kohtuullisen ajan kuluessa; tukea saavalle viennille säädettyä 60 päivän määräaikaa voidaan soveltaa myös silloin, kun kannetaan vientimaksu; määräajan ylittyessä on tarpeen antaa erityissäännöksiä vientimaksujen määrittämisestä,

tulliviranomaisten työ helpottuu, jos tuotteet, joista vientimaksu on kannettu, kuljetetaan eri menettelyssä kuin tuotteet, joista vientimaksua ei ole kannettu; tästä syystä olisi syytä säätää, että tuotteet, joista vientimaksu on kannettu, kuljetetaan yhteisön ulkoisessa passitusmenettelyssä,

kyseisten tuotteiden poistuessa yhteisön alueelta silloin, kun niitä kuljetetaan yhteisössä yhdestä paikasta toiseen paikkaan, on syytä antaa aiheelliset säännökset kyseisen vientimaksun kantamisesta, jos tuotteita ei jälleentuoda yhteisöön; tämän vuoksi on syytä soveltaa yhteisön passitusmenettelyn täytäntöönpanosäännöksistä sekä yksinkertaistamistoimenpiteistä 27 päivänä maaliskuuta 1987 annetussa komission asetuksessa (ETY) N:o 1062/87 ([1]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 1469/88 ([2]), annettuja säännöksiä,

tuen ennakkovahvistusta sisältämättömiä vientitodistuksia on voitu hakea tai ne on voitu antaa ennen vientimaksun kantopäivää; lukuun ottamatta ennakkovahvistustapauksia, maataloustuotteiden vientiä ei ole suotavaa vaatia silloin, kun vientimaksu kannetaan; tästä syystä olisi säädettävä, että kyseiset todistushakemukset voidaan peruuttaa asianomaisen henkilön pyynnöstä ja annettu vakuus vapautetaan, ja

tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat kaikkien asiaa koskevien hallintokomiteoiden lausuntojen mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Tässä asetuksessa annetaan yhteiset yksityiskohtaiset säännöt maataloustuotteiden vientimaksujen järjestelmästä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tiettyjä maataloustuotteita koskevissa yhteisön erityissäännöksissä annettujen poikkeussäännösten soveltamista, jäljempänä ”vientimaksut”, joita tarkoitetaan:

— asetuksen N:o 136/66/ETY 20 artiklan 1 kohdan toisessa luetelmakohdassa,

— asetuksen (ETY) N:o 2180/71 2 artiklan 1 kohdassa,

— asetuksen (ETY) N:o 1603/74 1 artiklan 1 kohdassa,

([1]) EYVL N:o L 107, 22.4.1987, s. 1
([2]) EYVL N:o L 132, 28.5.1988, s. 67

▼B

— asetuksen (ETY) N:o 2742/75 6 artiklan 2 kohdassa,

— asetuksen (ETY) N:o 2747/75 2 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa,

— asetuksen (ETY) N:o 1432/76 2 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa,

— asetuksen (ETY) N:o 520/77 1 artiklan 1 kohdassa,

— asetuksen (ETY) N:o 1785/81 18 artiklan 1 ja 4 kohdassa.

2 artikla

Jollei tässä asetuksessa toisin säädetä, vientimaksu kannetaan kaikesta lopullisesta tai väliaikaisesta viennistä yhteisön tullialueen ulkopuolelle, kun kyseessä ovat

a) tuotteet, jotka kuluvat perustamissopimuksen 9 artiklan 2 kohdan soveltamisalaan, riippumatta siitä, kuuluvatko niiden pakkaukset mainitun määräyksen soveltamisalaan;

b) tuotteet, jotka eivät kuulu perustamissopimuksen 9 artiklan 2 kohdan soveltamisalaan silloin, kun ne sisältävät ainesosia, joista kannetaan vientimaksu ja jotka kuuluvat osittain tai kokonaan mainitun määräyksen soveltamisalaan, ennen kuin ne käytetään vietävien tuotteiden valmistukseen.

3 artikla

1. Vientimaksua ei kanneta viennistä, jonka tuki on vahvistettu ennakolta tai määritetty tarjouskilpailulla.

Kun yhdistelmätuotteen tuki vahvistetaan ennakolta sen yhden tai useamman ainesosan perusteella komission asetuksen (ETY) N:o 3665/87 ([1]) 8 artiklan 3 kohdan mukaisesti, vientimaksusta vapautus koskee ainoastaan kyseistä ainesosaa tai kyseisiä ainesosia.

2. Neuvoston asetuksen (ETY) N:o 918/83 ([2]) II luvussa tarkoitettujen tapausten lisäksi vientimaksua ei kanneta:

a) tuotteista, jotka lastataan yhteisössä merenkulkuun tarkoitettujen laivojen tai kansainvälisillä reiteillä liikennöivien ilma-alusten muonitukseen, jos niiden määrä vastaa laivojen tai ilma-alusten tavanomaisia kulutustarpeita;

b) tuotteista, jotka on tarkoitettu yhteisön tullialueen ulkopuolelle asettautuneille asevoimille, jotka kuuluvat jonkin jäsenvaltion käskyvaltaan;

c) pienistä lähetyksistä, jotka eivät ole kaupallisia, silloin kun veloitettavien tuotteiden lähetyskohtainen paino on enintään kolme kilogrammaa; tullittomuuden soveltamisedellytykset, lukuun ottamatta tuotteiden arvoon liittyviä edellytyksiä, ovat samat kuin asetuksen (ETY) N:o 918/83 29, 30 ja 31 artiklassa vahvistetut edellytykset;

d) tuotteista, jotka kuuluvat matkustajien henkilökohtaisiin matkatavaroihin, silloin kun veloitettavien tuotteiden matkustajakohtainen paino on enintään kolme kilogrammaa; tullittomuuden soveltamisedellytykset,

([1]) EYVL N:o L 351, 14.12.1987, s. 1
([2]) EYVL N:o L 105, 23.4.1983, s. 1

▼B

lukuun ottamatta tuotteiden arvoon liittyviä edellytyksiä, ovat samat kuin asetuksen (ETY) N:o 918/83 45-49 artiklassa vahvistetut edellytykset;

e) tuotteista, jotka ovat jossain neuvoston asetuksen (ETY) N:o 565/80 ([1]) 4 ja 5 artiklassa tarkoitetussa menettelyssä;

f) asetuksen (ETY) N:o 3665/87 42 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista muonitustoimituksista, jolloin mainitun artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa ja 3, 4, 5, 6 ja 7 kohdassa annettuja edellytyksiä sovelletaan soveltuvin osin.

3. Edellä 2 kohdan b alakohdan säännöksiä sovelletaan ainoastaan esitettäessä vienti-ilmoituksen hyväksyneen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille kyseisten asevoimien antama todistus, jossa vahvistetaan tuotteiden, joista vienti-ilmoitus jätettiin, määräpaikka, ja jos tuotteiden määräpaikkaan saapumisesta on takeet.

4 artikla

1. Jollei vientimaksua ole vahvistettu ennakolta tai määritetty tarjouskilpailulla, sovellettava vientimaksu on päivänä, jona tulliviranomaiset hyväksyvät tuotteisiin, joista vientimaksu kannetaan, liittyvän vienti-ilmoituksen, voimassa oleva vientimaksu. Tuotteet ovat tullin valvonnassa hyväksynnästä alkaen niiden yhteisön tullialueelta vientiin asti.

Kuitenkin, jollei kyseessä ole ylivoimainen este,

— jos kyseiset tuotteet on viety yhteisön tullialueelta vasta 60:nnen päivän jälkeen vienti-ilmoituksen hyväksyntäpäivästä,

tai

— jos kyseiseltä alueelta vientiä koskevaa todistetta ei ole esitetty 12 kuukauden määräajan kuluessa vienti-ilmoituksen hyväksyntäpäivästä,

kannettava vientimaksu on vienti-ilmoituksen hyväksyntäpäivän ja päivän, jona tuotteet vietiin yhteisön tullialueelta, välisenä aikana voimassa olleista vientimaksuista korkein sekä tarvittaessa ennakolta vahvistettu vientimaksu.

Toista alakohtaa sovellettaessa mainittuna aikana vahvistettua vientitukea ei oteta huomioon.

Yhteisön tullialueelta vientiä koskeva todiste on esitettävä samalla tavoin kuin tuen yhteydessä. Jos todistetta ei esitetä 12 kuukauden määräajan kuluessa vienti-ilmoituksen hyväksyntäpäivästä, tullialueelta vientipäivää pidetään määräajan viimeisenä päivänä.

2. Vienti-ilmoituksen hyväksyntäpäivää käytetään vietävän tuotteen määrän, laadun ja ominaisuuksien määrittämiseen.

3. Tätä artiklaa sovellettaessa ”korkeimmalla vientimaksulla” tarkoitetaan vientimaksua:

— ecuina ilmaistuna,

([1]) EYVL N:o L 62, 7.3.1980, s. 5

▼B

— joka on maksujen vertailuaikana kyseisen tuotteen ja määräpaikan osalta korkein maksu.

4. Tarjouskilpailulla määritetty vientimaksu on ennakolta vahvistettu maksu.

▼M2

4 a artikla

1. Jos 4 artiklaa ei sovelleta ja jos tuotteille ei ole myönnetty minkäänlaista vientitukea, asetuksen (ETY) N:o 3665/87 32 artiklan 1 kohdassa tai asetuksen (ETY) N:o 3719/88 30 artiklan 1 kohdan b alakohdan i alakohdassa säädetyn 60 päivän määräajan noudattamatta jättäminen aiheuttaa tuotteiden poistuessa neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 ([1]) 211 artiklan mukaisen tullivelan syntymisen ilmoittajalle; tullivelan määrää sovelletaan 4 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaisesti, mutta alkuperäisen hyväksytyn vienti-ilmoituksen vietyjen tuotteiden luonnetta, ominaisuuksia ja määrää koskevien mainintojen perusteella.

Tätä kohtaa sovellettaessa ei sovelleta komission asetuksen (ETY) N:o 2454/93 ([2]) 251 artiklan 2 kohdan a alakohdan viimeistä alakohtaa.

2. Paikka, jossa 1 kohdassa tarkoitetun tullivelan katsotaan syntyneen, on vienti-ilmoituksen vastaanottamispaikka.

Siitä päivästä, jona vientimaksua sovelletaan 1 kohdassa tarkoitettuihin tuotteisiin, yhteisön tullialueelta poistuttaessa kyseinen tullitoimipaikka ilmoittaa vientiin liittyvien tullimuodollisuuksien täyttämisestä vastaavalle tullitoimipaikalle päivän, jona kyseiset tuotteet on tosiasiallisesti viety yhteisön tullialueelta lähettämällä T5-valvontalomakkeen takaisin tai lähettämällä jäljennöksen T5-valvontalomakkeesta.

▼M4

Poistumistullitoimipaikka täydentää vientimuodollisuuksien täyttämisestä vastaavaan tullitoimipaikkaan lähetetyn asiakirjan jollakin liitteessä I luetelluista maininnoista.

▼M2

3. Jos vientiin liittyvien tullimuodollisuuksien täyttämisestä vastaava tullitoimipaikka ei ole toimivaltainen vientimaksun perimisen osalta, se antaa tästä puolestaan tiedon kansalliselle toimivaltaiselle toimipaikalle.

▼B

5 artikla

1. Vientimaksun kantaa se jäsenvaltio, jolle vienti-ilmoituksen hyväksynyt tullitoimipaikka kuuluu.

2. Kun vientimaksu vaihtelee määräpaikan mukaan:

a) kannetaan edellä 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa vienti-ilmoituksessa annetun määräpaikan osalta voimassa oleva maksu, ja kyseisen maksun ja vienti-ilmoituksen hyväksyntäpäivänä voimassa olevan korkeimman maksun välinen mahdollinen erotus katetaan antamalla vakuus;

([1]) EYVL N:o L 302, 19.10.1992, s. 1
([2]) EYVL N:o L 253, 11.10.1993. s. 1

▼B

b) kun vakuus annetaan, viejän on esitettävä todiste tuotteen tuonnista 12 kuukauden määräajan kuluessa hyväksyntäpäivästä, jollei kyseessä ole ylivoimainen este; todiste on esitettävä asetuksen (ETY) N:o 3665/87 18 artiklassa säädettyjen edellytysten mukaisesti;

c) kun b alakohdassa tarkoitettua todistetta ei esitetä säädetyn määräajan kuluessa, jollei kyseessä ole ylivoimainen este, tuotteita pidetään saapuneina siihen määräpaikkaan, jonka osalta maksu on korkein, ja vakuus menetetään vientimaksuna;

d) kun b alakohdassa tarkoitettu todiste esitetään säädetyn määräajan kuluessa, vakuus vapautetaan tuotteen määräpaikan mukaisesti ja suhteessa määriin, joista kyseinen todiste on annettu; osittain tai kokonaan vapauttamaton vakuusmäärä menetetään vientimaksuna;

e) kun viejä esittää b alakohdassa säädetyn määräajan kuluessa todisteen siitä, että tuote on saapunut määräpaikkaan, jonka osalta maksu on pienempi kuin kannettu maksu, maksettava hyvitys tarkistetaan ja mahdollisesti annettu vakuus vapautetaan;

f) vakuus muodostuu käteistalletuksesta tai vienti-ilmoituksen hyväksyneen jäsenvaltion vahvistamat perusteet täyttävän laitoksen antamasta takuusta.

3. Kun 2 kohdan b, c ja e alakohdassa säädettyä määräaikaa ei ole voitu noudattaa, vaikka viejä on toiminut mahdollisimman nopeasti toimittaakseen todisteet kyseisessä määräajassa, vievän jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi viejän pyynnöstä pidentää sitä esitettyjen seikkojen perusteella tarpeelliseksi katsomakseen ajaksi.

6 artikla

Kun 4 artiklan 1 kohdan neljännessä alakohdassa tarkoitettu todiste ja/tai 5 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettu todiste toimitetaan mainituissa artikloissa säädettyjä määräaikoja seuraavien kuuden kuukauden kuluessa, maksu on:

a) maksu, joka olisi kannettu, jos mainittuja määräaikoja olisi noudatettu;

b) maksu korotettuna 15 prosentilla kannetun maksun ja a alakohdassa tarkoitetun maksun välisestä erotuksesta.

▼M1

7 artikla

Kun 2 artiklan a alakohdassa tarkoitetuista tuotteista jätetty vienti-ilmoitus on hyväksytty, niitä ei pidetä enää perustamissopimuksen 9 artiklan 2 kohdan soveltamisalaan kuuluvina, ja tämän vuoksi ne liikkuvat neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2726/90 ([1]) 3 artiklan 2 kohdan c alakohdan säännösten mukaisesti.

([1]) EYVL N:o L 262, 26.9.1990, s. 1

▼M1

8 artikla

1. Kun tuotteet, joista kannetaan vientimaksu, liikkuvat kahden jäsenvaltion välillä komission asetuksen (ETY) N:o 1214/92 ([1]) IX osaston säännösten mukaisesti, sovelletaan myös 2 ja 3 kohdan säännöksiä.

2. Asetuksessa (ETY) N:o 2726/90 tarkoitetun lähtötoimipaikan on toteutettava tarvittavat toimenpiteet c alakohdassa tarkoitetun vientimaksun kantamiseksi, kun:

a) yhteisön sisäistä passitusta koskevassa asiakirjassa, jossa annetaan määrätoimipaikaksi jollekin jäsenvaltiolle kuuluva toimipaikka, ei ole asetuksen (ETY) N:o 1214/92 65 artiklassa tarkoitettua merkintää, koska kyseisestä tuotteesta ei kannettu vientimaksua yhteisön sisäistä passitusta koskevaa ilmoitusta varmennettaessa

ja

b) yhteisestä passitusmenettelystä Euroopan talousyhteisön ja Euroopan vapaakauppaliiton (EFTA) maiden välillä tehdyn sopimuksen mukaisesti kyseinen tuote esitetään EFTA-maalle kuuluvassa määrätoimipaikassa

ja

c) yhteisön sisäistä passitusta koskevan ilmoituksen varmentamispäivän jälkeen käyttöön otettu vientimaksu on voimassa päivänä, jona kyseinen tuote esitetään määrätoimipaikassa.

3. Jos viejä todistaa toimivaltaista viranomaista tyydyttävällä tavalla, että kyseinen tavara on viety yhteisön tullialueelta päivänä, jona vientimaksua ei ollut tai vientimaksu oli pienempi kuin 2 kohdassa tarkoitettu maksu, maksua ei kanneta tai tarvittaessa kannetaan kyseinen pienempi maksu.

4. Kun tuotteet, joista kannetaan vientimaksu, eivät liiku kahden jäsenvaltion välillä asetuksen (ETY) N:o 1214/92 IX osaston säännösten mukaisesti, sovelletaan komission asetuksen (ETY) N:o 3269/92 ([2]) 31 artiklan säännöksiä.

9 artikla

1. Tuotteiden liikkuessa asetuksen (ETY) N:o 1214/92 IX osastossa tai asetuksen (ETY) N:o 3269/92 31 artiklassa säädetyin edellytyksin on annettava vakuus, jolla varmistetaan vientimaksun kantaminen siinä tapauksessa, että kyseisiä tuotteita ei jälleentuotaisi yhteisön tullialueelle; vakuus annetaan asetuksen (ETY) N:o 1214/92 68 artiklan 2 kohdan säännösten mukaisesti tai asetuksen (ETY) N:o 3269/92 31 artiklaa sovellettaessa vastaavalla tavalla.

2. Kun lähtöpaikkana olevassa jäsenvaltiossa esitetään todiste siitä, että kyseiset tuotteet on jälleentuotu yhteisön tullialueelle, vakuus vapautetaan suhteessa määriin, joista kyseinen todiste on esitetty.

([1]) EYVL N:o L 132, 16.5.1992, s. 1
([2]) EYVL N:o L 326, 12.11.1992, s. 11

▼M1

10 artikla

Kun tuote asetetaan johonkin asetuksen (ETY) N:o 1214/92 X osaston I luvussa tarkoitettuun yksinkertaistettuun menettelyyn kuljetettavaksi määräpaikkana olevalle asemalle tai toimitettavaksi vastaanottajalle yhteisön tullialueella, lähtötoimipaikka saa sallia poikkeamisen kuljetussopimuksesta, jonka mukaan kuljetus päättyisi mainitun tullialueen ulkopuolelle, vasta sen jälkeen, kun se on toteuttanut tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että maksettava vientimaksu kannetaan. Tässä tapauksessa kannettava vientimaksu vastaa maksua, joka on voimassa sinä päivänä, kun lähtötoimipaikka hyväksyy kolmansia maita koskevan vienti-ilmoituksen.

▼B

11 artikla

1. Kun vientimaksu on voimassa ja tuotteet jälleentuodaan neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1430/79 ([1]) 6 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan tai 11 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan säännösten mukaisesti, annetaan vientimaksun suuruinen vakuus.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu vakuus:

a) vapautetaan, jos tuontimaksun palautus- tai peruutuspyyntöä koskeva päätös on myönteinen;

b) menetetään vientimaksuna, jos

— edellä a alakohdassa tarkoitettu päätös on kielteinen,

— ja vientimaksua ei ole maksettu maksuilmoitusta seuraavien 30 päivän kuluessa.

12 artikla

Aikana, jona tietystä tuotteesta kannetaan lukua nolla suurempaa maksua, asianomaisen viejän pyynnöstä kyseistä tuotetta koskevat vientitodistukset voidaan peruuttaa ja todistuksia koskevat hakemukset voidaan vetää pois, jollei kyseessä ole jokin seuraavista tapauksista:

a) todistuksessa annetaan ennakolta vahvistettu tai tarjouskilpailulla määritetty tuki;

b) todistus on annettu hakemuksesta, joka jätettiin komission asetuksen (ETY) N:o 3719/88 ([2]) 15 artiklan mukaisesti päivänä, jona tuki oli kannettavissa;

c) todistushakemus koskee a tai b alakohdassa tarkoitettua todistusta.

Näissä tapauksissa todistukseen liittyvä vakuus vapautetaan viipymättä.

13 artikla

1. Kumotaan asetus (ETY) N:o 645/75.

2. Viittauksia 1 kohdan mukaisesti kumottuun asetukseen on pidettävä viittauksina tähän asetukseen.

([1]) EYVL N:o L 175, 12.7.1979, s. 1
([2]) EYVL N:o L 331, 2.12.1988, s. 1

▼B

Viitteet ja viittaukset kumotun asetuksen artikloihin luetaan ►M4 liitteessä II ◄ olevaa vastaavuustaulukkoa noudattaen.

14 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1989.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

▼M4

LIITE I

Asetuksen 4 a artiklan 2 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitetut maininnat

— *bulgariaksi:* В приложение на член 4а от Регламент (ЕИО) № 120/89

— *espanjaksi:* Aplicación del artículo 4 *bis* del Reglamento (CEE) nº 120/89

— *tšekiksi:* Použitelnost článku 4a nařízení (EHS) č. 120/89

— *tanskaksi:* Anvendelse af artikel 4a i forordning (EØF) nr. 120/89

— *saksaksi:* Anwendung von Artikel 4a der Verordnung (EWG) Nr. 120/89

— *viroksi:* Määruse (EMÜ) nr 120/89 artikli 4a kohaldamine

— *kreikaksi:* Εφαρμογή του άρθρου 4α του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 120/89

— *englanniksi:* Application of Article 4a of Regulation (EEC) No 120/89

— *ranskaksi:* Application de l'article 4 *bis* du règlement (CEE) nº 120/89

▼M5

— *kroaatiksi:* Primjena članka 4.a Uredbe (EEZ) br. 120/89

▼M4

— *italiaksi:* Applicazione dell'articolo 4 *bis* del regolamento (CEE) n. 120/89

— *latviaksi:* Regulas (EEK) Nr. 120/89 4.a panta piemērošana

— *liettuaksi:* Reglamento (EEB) Nr. 120/89 4 bis straipsnio taikymas

— *unkariksi:* A 120/89/EGK rendelet 4.a cikkének alkalmazása

— *maltaksi:* Applikazzjoni ta' l-Artikolu 4 bis tar-regolament (KEE) nru 120/89

— *hollanniksi:* Toepassing van artikel 4 bis van Verordening (EEG) nr. 120/89

— *puolaksi:* Stosowanie art. 4a rozporządzenia (EWG) nr 120/89

— *portugaliksi:* Aplicação do artigo 4.º-A do Regulamento (CEE) n.º 120/89

— *romaniaksi:* Aplicarea articolului 4a din Regulamentul (CEE) nr. 120/89

— *slovakiksi:* Uplatňovanie článku 4a nariadenia (EHS) č. 120/89

— *sloveeniksi:* Uporaba člena 4 bis Uredbe (EGS) št. 120/89

— *suomeksi:* Asetuksen (ETY) N:o 120/89 4 a artiklan soveltaminen

— *ruotsiksi:* I enlighet med artikel 4a i förordning (EEG) nr 120/89

▼M4

LIITE II

▼B

Vastaavuustaulukko

Asetus (ETY) N:o 645/75	Tämä asetus
1 artikla	1 artikla
2 artikla 1 kohta	2 artikla
2 artikla 2 kohta	
2 a artikla	11 artikla
3 artikla	3 artikla
4 artikla	4 artikla
5 artikla	5 artikla
—	6 artikla
—	7 artikla
6 artikla	8 artiklan 1 kohta
7 artikla	9 artikla
8 artikla	10 artikla
9 artikla	—
10 artikla	12 artikla
11 artikla	13 artikla
12 artikla	14 artikla